

Олександр Козинець

UNIVERSUM

поезії

*Проект реалізовано
за кошти гранту Президента України
для молодих письменників
та інших діячів мистецтва в 2022 році*

УДК 821.161.2'06
К59

Усі права застережено. Відтворювати будь-яку частину цього видання в будь-якій формі та в будь-який спосіб, зокрема електронно, без письмової згоди правовласників заборонено.

Козинець, Олександр

K59 Universum: збірка поезій / Олександр Козинець.
Львів : ЛА «Піраміда», 2023. 284 с.
ISBN 978-966-441-749-2

Збірка поезій «Universum» – десята в загальному численні автора книжка, тому її концепція побудована довкола числа «десять»: містить десять розділів з вибраних віршів, написаних упродовж десяти років (2010–2019).

Попередні поетичні збірки письменника здебільшого містили короткі за формою вірші («Сезони днів», «Дороги світла», «Мамо, твій син – літак») чи – вільний ритм («Небесні мелодії», «Води Божого океану»). Тому «Універсум» презентує читачам вірші, більша частина з яких написана як «класичні» поезії в загальному розумінні художньо-образної словесної творчості.

УДК 821.161.2'06

ISBN 978-966-441-749-2

© Олександр Козинець, 2023

© Літературна агенція «Піраміда», 2023

Всесвіт моєї душі

Філософський термін, яким позначають «світ як ціле» або множину всіх світів – це і є Всесвіт, універсум.

У сучасній філософії «універсум» – поняття всієї реальності з властивими їй атрибутами, часом і простором. Співвідношення всіх цих категорій дозволяє з упевненістю стверджувати про існування реальності.

Взаємодіючи зі світом й розуміючи його, людина не лише пізнає, а й облаштовує світ так, аби знайти в ньому своє місце, досягнути гармонії з природою та собою.

«Universum» – збірка-сповідь, в якій представлений мій внутрішній та зовнішній світ: крихкий, плинний, мінливий, але глибокий, незбагнений та водночас неймовірний у своїх проявах. Світ, у якому впродовж десяти творчих років я зро-

став, мудрішав, зміцнював дух. Це ювілейна збірка, певного роду творчий «звіт», тому й розподілена книжка на десять частин.

У першому розділі зібрані вірші, присвячені представницям жіночої статі. У цих віршах – багато підтримки й надії, зображена моя спроба осмислити й описати жіночу душу. Тут також – слова вдячності, тепла й любові, які й складають гармонію взаємодії зі світом.

Вірші другого розділу зібрані за принципом «він» та «вона». Правда, для більшої цікавості «він» змінено на «я». Не стану розкривати карти й говорити про те, чи всі вірші цього розділу мають присвяту. Хай це запитання лишається відкритим.

Третій розділ запрошує до діалогу, щоб поговорити з читачем про різні аспекти нашого життя: наміри й вчинки, батьківські настанови, підтримку, складнощі боротьби, дорослішання, філософію днів минутих та на теми, актуальні вічно.

Четвертий розділ проведе читача «Сезонами днів». Не секрет, що тему пір року я висвітлюю майже в кожній збірці. «Universum» – не виняток. Вважаю, разом з природою людина щороку також проходить шлях від пробудження навесні до впадання у сплячку взимку, аби з новими силами знову прорости щастям із першим теплом.

У п'ятому розділі зібрані образки-портрети найдорожчих мені людей. Тих, хто в різні проміжки часу був чи залишається для мене ключовою постаттю на стежках дорослішання мого тіла й духу.

Був період у моєму житті, коли писалося багато віршів за мотивами інших авторів. Мені так подобалися чи деякі їхні рядки, чи сюжети, чи рими, що я створював свій текст, чимось схожий на оригінал, проте здебільшого з абсолютно іншим психоемоційним навантаженням чи сюжетом. Ці вірші увійшли до *шостого розділу* збірки. За них мене часто критикували колеги по перу, дехто й взагалі припинив спілкування. Однак вважаю, що й вони мають право на життя.

У *сьомий розділ* я зібрав вірші, які зображують емоції, почуття й стани: від тихої радості, щастя й надії – до гніву, втоми, розчарування тощо.

«Струни душі» *восьмого розділу* говоритимуть верлібрами про світ, який складається з різних частин універсуму. Бо у світі – все цілісне та єдине, а іноді між рядків сказано більше, ніж у вільних віршах.

У *дев'ятому розділі* – духовні поезії, перші несміливі розмови з Богом та вдячність Творцю за життя та досвід. У моєму універсумі Бог

є всюди: в нас і довкола нас, на небі та на землі. За Садам Божого Слова доглядає кожен, хоч і не всі поки це усвідомлюють.

Десятий розділ об'єднав мандрівні вірші, привезені з-за кордону та з різних куточків України. Тут – про ностальгію й тепло, море й запахи, які довгий час живлять пам'ять. Символічно й те, що під час війни, коли виходить ця збірка, я завершую її віршами про море. Так би мовити, натякаючи, що зовсім скоро ми знову поїдемо до улюблених вод українського Чорного й Азовського морів.

«Universum» – це історія ще про одну «десятку», адже свій перший вірш я написав у десять років. Також десята збірка – вдячність читачам, які впродовж тривалого часу надихали на вірші, вірили в мене, чекали нових поезій, приходили на творчі зустрічі, часом знали напам'ять поезії краще за мене.

«Universum» – це й слова для освідчення (кілька моїх друзів у часи кнопкових телефонів бажали «на добраніч» одне одному моїми рядками, а зараз – одружені), рядки для заспокоєння та натхнення, радості й сліз, мрій та любові. У мирній, об'єднаній, вільній Україні. Під

чистим небом, зі щедрими врожаями в полях та духовними – в кожному серці.

Я безмежно вдячний Богу, нашим славетним ЗСУ та всім, завдяки кому навіть під час війни була змога підготувати збірку до друку. Окрема подяка за те, що держава не залишила мистецтво поза увагою в такі складні часи, адже збірка повністю профінансована державним коштом. Це ще більше надихає зростати й служити Слову!

Щиро вірю, що вірші «Universum» багатьох підтримають та зігріють. Дякую за такий шанс та найкращий подарунок перед новим 2023 роком, роком нашої перемоги (щиро вірю в це!) й роком, коли відзначатиму 25-річчя творчої діяльності.

З побажанням злагоди,
добра, гармонії, миру й процвітання –
автор

Розділ I
Мандаринові вірші

Душу ховай роздягнену

Вкотре передають дощі,
Затяжні тумани й вітри.
Знову книги й коти
Стануть найкращими друзями.
В згустках твоїх фантазій
Та силі зміцнілих крил
Діє поле любові,
Протилежне силі ілюзій.

Якщо не складається поки
З коханням – і Бог з ним.
Зацикленість зменшує
Силу закону притягнення.
Місто твого дитинства
Зранку закутає дим,
А день приведе дощі...
Душу ховай роздягнену.

Перевізником снів

Перевізником снів називала його при зустрічі.
Він усміхався, вітався, йшов не спиняючись...
Він досі не знає: вона смачно готує устриці!
Вона досі не знає: він неймовірно кохається!

І проходячи повз, випадково, здавалось,
зустрівшись,
Кожен з них загадає бажання побачитись
знову.
І насправді між ними ще буде любов
чи й більше.
Та усе розпочнеться із усмішки
й теплого слова.

Смузі

Через пальці просієш слова. Лиш читати
Не давай їх нікому – спали краще якось.
Бо там твої будні в коротких цитатах,
Двоє колишніх. Таких однакових.

Там твоя пам'ять знервованим почерком –
Кожен рядочок, мов накрохмалений.
Люди часто не знають, чого вони хочуть,
Проте їм постійно всього замало.

А в тебе є все! Насамперед ти є!
Що розвитку прагне, іноді – друзів.
Гуляючи вдень загазованим Києвом,
Будь тут і тепер. А тілу дай смузі.

Останній камінь¹

Камін... Горять дрова у тілі.
Час фотографій, спогадів і сліз.
Перегортаєш те, що відболіло,
Та кожен аркуш залишає слід.

Останній камінь. Він легкий, як бачиш,
Упав йому монетою в душі.
Ти пробачаєш і тому не плачеш.
Вже днів чотири. Може, навіть шість.

І, мов на поминках – вони тепер не часті,
Пригадуєш хороше: вчили так.
Розплакалась... Медитувала щастя,
Яке вже готувалось до атак.

Послухати пісню

¹ У 2022 р. вірш став пісню. Автор музики – Богдан Ніколаєв.

